

การบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาทันตสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
The Integrated Learning Activity in Arts and Culture
of Dental Public Health Students, Sirindhorn College of Public Health, Yala

รอซิกีน สาร๊ะ^{1*}, อัญชิษฐ์ มุดอ¹, ขวัญจิต พงศ์รัตนามาน¹, ชญานุช หลวงนะ¹, สลิล กาจกำแหง¹,
ปิริยา ผาติวิกรัยวงศ์¹, จูติกา กิมิเส¹ นภัส ลัภณะก่อเกียรติ¹ และ ปณตา ปรีชาวุฒิเดช²
Rozikeen Sarae^{1*}, Adhiyah Mudor¹, Kwanjit Pongrattanamarn¹, Chayanuch Luangna¹,
Salil Kajkumhaeng¹, Piriya Phatiewikraiwong¹, Thitika Kimise¹,
Napas Lappanakokiat¹ and Panata Preechawootidej²
วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา¹, โรงพยาบาลศูนย์ยะลา²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณานี้ เพื่อศึกษาผลการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยการเลือกแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข รุ่นที่ 3 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 26 คน และอาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุข จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุข และการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษา โดยผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญได้ค่า IOC เท่ากับ 0.66 - 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหาผลการวิจัยพบว่า

1. ผลจากการประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุข จัดอยู่ในระดับมาก ($M=3.78$, $SD=0.51$)

2. ผลจากการเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาได้ฝึกการเขียน การเลือกใช้คำ สะกดคำที่ถูกต้อง รวมถึงสามารถเลือกใช้ภาษาถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเพลงท้องถิ่น สามารถนำเสนอในหลากหลายรูปแบบ เสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สืบสานการแสดงศิลปและวัฒนธรรม มีความเข้าใจเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น และรู้สึกหวงแหนอยากอนุรักษ์สืบสานการแสดงศิลปและวัฒนธรรมสืบไป

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในรายวิชาภาษาไทย เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะ ทั้งทางด้านภาษาควบคู่ไปกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอีกด้วย

คำสำคัญ: การบูรณาการ, จัดการเรียนการสอน, การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: rozikeen.sr@gmail.com เบอร์โทรศัพท์ 082-8293665)

Abstract

This research aimed to investigate the results of using an integrated learning method among Thai Communication lessons and arts and culture. A sample of this study were 26 first-year student of the Bachelor of Public Health Program in Dental Public Health third generation and 8 instructors in dental public health division. Research tools were Arts and culture presentation evaluation form and another form was the reflective form of students. Content validity of the research tool was verified by 3 experts had a score of IOC 0.66-1.00. The data were analyzed by mean, standard deviation and summaries of the reflective thinking show that.

1. The findings found that Arts and Culture presentation score, in general, showed at high level ($M=3.78$, $SD=0.51$)

2. The results from reflective thinking of students were presented in a positive way to develop their Thai learning skills especially in writing and selecting appropriate words on local music lyrics. The presentation could be expressed in many ways based on student experiences and this encouraged them love and conserve Thai art and culture wisdom in the local area.

In conclusion, the integrated learning activity is a good activity to enhance Thai literature student skills along with promoting local art and culture.

Keywords: Integration, Learning Activity, Arts and Culture

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีความตื่นตัวและเน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้มากที่สุด เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการถ่ายทอดเนื้อหาในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาเรียนรู้โดยวิธีการจดจำเนื้อหาเพื่อใช้ในการสอบ แต่อาจไม่ได้เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้อื่น ๆ ที่จำเป็น และอาจไม่สามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับการปฏิบัติได้ (อรทัย นนทเทพ และเกียรติกำจร กุศล, 2559)

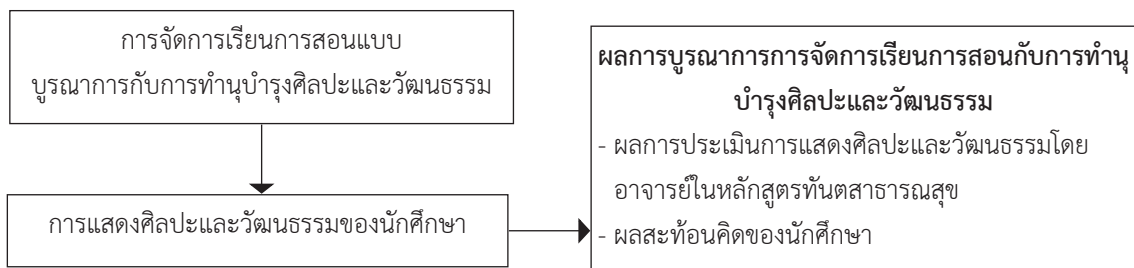
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จึงเป็นแนวทางหนึ่งจะช่วยเพิ่มทักษะการเรียนรู้ เป็นการนำศาสตร์หรือความรู้ต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน นำเข้าด้วยกันหรือผสมผสานได้อย่างกลมกลืน เชื่อมโยงความรู้ ความคิดรวบยอด หรือทักษะเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยองค์รวม ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งสอดคล้องตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 23 ที่เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามสภาพจริงของสังคม การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระทั้งหลายเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2557)

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นการนำพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปเชื่อมโยงรวมกับการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสืบสานและธำรงรักษาศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ (สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2557) ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนที่ดี คือ การสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

วัตถุประสงค์วิจัย

เพื่อศึกษาผลการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

กรอบแนวคิดวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive Research)

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรทั้งหมดจำนวน 34 คน ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา จำนวน 26 คน และ อาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุขจำนวน 8 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน และอาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุขจำนวน 8 คน ซึ่งทำการศึกษาในกลุ่มประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้สอบถามความสนใจของนักศึกษา ในการที่จะยินดีเข้าร่วมให้ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โครงการการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน และเตรียมการ

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในโครงการวันทันตสาธารณสุข ปี 2558 ในหัวข้อการใช้ทักษะการเขียนและการสื่อสารด้วยการเขียน จำนวน 1 ชั่วโมง กิจกรรม

การเรียนการสอน คือ ผู้วิจัยมอบหมายให้นักศึกษาร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานอย่างน้อย 1 ผลงาน โดยนำองค์ความรู้ในเรื่องการเขียนและการสื่อสารด้วยการเขียน มาสร้างสรรค์ผลงาน ให้อยู่ในรูปการแสดงศิลปะและวัฒนธรรม โดยมอบหมายงานก่อนวันนำเสนอในชั้นเรียนล่วงหน้า 4 สัปดาห์ สำหรับการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน โดยมีอาจารย์ 8 คนเป็นผู้ประเมินผลงาน โดยใช้แบบประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมพร้อมให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นให้นักศึกษานำข้อแนะนำไปปรับแก้ไข

ขั้นที่ 2 เผยแพร่ผลงาน ประกอบด้วยกิจกรรมการแสดงของนักศึกษา ในโครงการวันทันตสาธารณสุข ปี 2558 และให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นสะท้อนคิด เกี่ยวกับกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามการเขียนสะท้อนคิดให้นักศึกษา และส่งกลับหลังจากจัดกิจกรรม 1 สัปดาห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุข โดยผู้วิจัยดัดแปลงจากการทบทวนวรรณกรรม ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 5 ระดับ โดยมีการกำหนดค่าคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้คะแนนตั้งแต่ 5 – 1 คะแนน จากเห็นด้วยมากที่สุด ถึง ไม่เห็นด้วย และแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2553)

2.2 แบบแสดงความคิดเห็นสะท้อนคิดจากนักศึกษาเป็นคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เขียนและการสื่อสารด้วยการเขียน มาบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง แก่อาจารย์ผู้ประเมินจำนวน 8 คน และรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองพร้อมทั้งชี้แจงการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง และรับแบบสอบถามกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

การตรวจคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมโดยอาจารย์ มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านทันตสาธารณสุข 2 คน ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ มีค่า IOC เท่ากับ .66 – 1.00 แล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ทั้งภาษาและเนื้อหาให้มีความถูกต้องเหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยใช้แบบประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมโดยอาจารย์ในหลักสูตรคำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบ่งเกณฑ์การแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามสะท้อนคิดของนักศึกษา ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่นักศึกษาเขียนสะท้อนคิด สิ่งได้รับการจากการจัดกิจกรรมโดยใช้ทักษะการเขียนและการสื่อสารด้วยการเขียน ด้วยการบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมาสรุปผล ใช้โดยวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยสรุปประเด็นและนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยชี้แจงรายละเอียดครอบคลุมข้อมูลต่อไปนี้ 1) ชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับผู้วิจัย 2) วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 3) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ไม่มีการระบุชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ผลที่ได้ไม่มีผลกระทบต่อคะแนนการประเมินผลการเรียนและนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 อาจารย์ในหลักสูตรทันตสาธารณสุข จำนวน 8 คน ได้รับแบบประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมกลับคืน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และกลุ่มที่ 2 คือนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา จำนวน 26 คน โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทุกคน ได้รับแบบประเมินสะท้อนคิด กลับคืน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. ผลการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วยผลการประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ และความคิดเห็นจากการสะท้อนคิดของนักศึกษา

2.1 ผลการประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ในหลักสูตร

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานโดยอาจารย์ในหลักสูตร

ความคิดเห็นต่อการนำเสนอ	M	SD	แปลผล
1. เนื้อหาวิชาการถูกต้อง	3.33	0.58	ปานกลาง
2. สามารถเลือกประยุกต์ใช้เนื้อหาในหัวข้อการเขียนและการส่งสารด้วยการเขียนให้สอดคล้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้	3.67	0.58	มาก
3. การแสดงมีความสร้างสรรค์และน่าสนใจ	4.33	1.15	มาก
รวม	3.78	0.51	มาก

จากตาราง 1 พบว่า อาจารย์ผู้ประเมินมีความเห็นต่อการนำเสนอผลงานแสดงศิลปะและวัฒนธรรมในห้องเรียน โดยรวมในระดับมาก ($M=3.78$, $SD=0.51$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าเนื้อหาวิชาการถูกต้องมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($M=3.33$, $SD=0.58$) เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2.2 ความคิดเห็นสะท้อนคิดของนักศึกษา ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การบูรณาการการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ ได้นำหัวข้อการเขียนและการสื่อสารด้วยการเขียนบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น และวิเคราะห์ประเด็นหลักพบว่า

2.2.1 การร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ทำให้ทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น คือเขียนได้ถูกต้อง สะกดถูก พร้อมทั้งเป็นการฝึกถ่ายทอดงานเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งเสียงเพลง ทำท่างและแสดงบทบาทสมมติ (9 คน)

2.2.2 ได้เรียนรู้การเลือกใช้คำ และภาษาถิ่นมาใช้ในบทเพลง ทำให้สามารถแสดงเอกลักษณ์ของภาคใต้ และภาคอีสานได้ชัดเจนขึ้น (11 คน) รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของภาคอื่น ๆ รู้สึกทึ่งและอยากสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้แพร่หลายไปยังภาคอื่น ๆ รู้สึกซาบซึ้งและเข้าใจเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น ควรอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป (4 คน) เรียนรู้เอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละภาค (ภาคใต้และภาคอีสาน) เรียนรู้วิธีการที่จะสื่อถึงสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละถิ่น (17 คน)

2.2.3 ได้นำความรู้เดิมมาปรับใช้ เช่น การแต่งกลอน แต่งเพลง ให้เข้ากับจังหวะเพลงท้องถิ่นให้สอดคล้องกับงานแสดง รู้จักเลือกใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย (5 คน) และทำให้รู้วิธีนำความรู้ด้านทัศนศึกษามาปรับในเพลงท้องถิ่นได้ (1 คน)

2.2.4 ภูมิใจเป็นส่วนหนึ่งที่ได้สืบสานงานแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองให้ภายนอกได้รับรู้ ได้ศึกษาวัฒนธรรมถิ่นของตนเองมากขึ้น (8 คน) ได้รู้ภาษาถิ่นของแต่ละภาคที่นำมาใช้ในการแสดง และอยากถ่ายทอดให้แก่คนรุ่นหลังให้ดูต่อไป (2 คน)

อภิปรายผล

1. การบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

จากผลการประเมินการแสดงศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า หัวข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เนื้อหาวิชาการถูกต้อง จัดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล สวนทอง (2554) พบว่าทักษะการเขียนต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการที่นักศึกษาได้รับการฝึกทักษะการเขียนและมีประสบการณ์ในการอ่านมาก จะทำให้มีความสามารถในการเขียนบทความเชิงวิชาการสูง ทั้งนี้การบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับกระบวนการวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จะส่งผลดีต่อการพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการดำเนินงานตามสภาพจริง เกิดเครือข่ายของการเรียนรู้ พัฒนาและเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติงานสู่มาตรฐานของการทำงานได้ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของวิชากับการปฏิบัติจริง และสามารถเชื่อมโยงให้เป็นเนื้อเดียวกันได้ ส่งผลต่อทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษา (เบญจวรรณ ทิมสุวรรณ และรัชณี สรรเสริฐ, 2555) สอดคล้องกับการศึกษาของยุวนิดา อารามรมย์, กิตติพร เนาว์สุวรรณ, ธีรรัตน์ สิงห์ศรี และกนกวรรณ ศิลปกรรมพิเศษ (2559) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดกิจกรรมของสโมสรนักศึกษาต่างกัน มีความสามารถด้านการคิดเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลสรุปการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษาจากประเด็นหลัก จะเห็นได้ว่านักศึกษาสามารถนำทักษะการเขียนจากการเรียนมาใช้ในการแต่งกลอน และเนื้อเพลง สามารถสะกดคำ รู้จักเลือกใช้คำ และภาษาถิ่นมาใช้ในบทเพลง ทำให้สามารถแสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นได้ชัดเจน รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของภาคอื่น ๆ รู้สึกหวงแหนและอยากสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Steve Bell Harkness (อ้างถึงในนิภา กุพงษ์ศักดิ์, 2555) พบว่าการใช้วิธีการสร้างเรื่อง (Storyline Approach) และผสมผสานศาสตร์หลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์ตรงหรือการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การเขียนบันทึกเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน (Chong, 2009 อ้างถึงใน เชษฐา แก้วพรม, 2556) และสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนแบบบูรณาการรายวิชาความจริงของชีวิต ของวิฑูรย์ วีรศิลป์ (2555) พบว่า กิจกรรมจะสะท้อนให้เห็นสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคลิกภาพ ประสบการณ์ ความรู้สึนึกคิด เจตคติ แนวความคิด จินตนาการ การใช้ภาษา ไหวพริบปฏิภาณ และสอดคล้องกับของเบญจวรรณ ทิมสุวรรณ และรัชณี สรรเสริญ (2555) พบว่าการบูรณาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนผู้สอนสามารถชี้แจงทำความเข้าใจให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสืบสาน อารักขาศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของประเทศ เช่น ความภูมิใจในชาติ/สถาบันพระมหากษัตริย์ ความศรัทธาในสถาบันศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กร ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเข้าใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของเปรมสิริ ศักดิ์สูง, อดิศร ศักดิ์สูง และมูหำหมัด สาแลบิง (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับประวัติ รูปแบบ และการพัฒนาศักยภาพของลิเกฮูลู พบว่า ปัจจุบันการแสดงลิเกฮูลูได้รับความนิยมอย่างสูงจากประชาชนในท้องถิ่น ควรมีการพัฒนาแบบการแสดงลิเกฮูลูที่สอดแทรกความรู้ทางวิชาการให้มากและแพร่หลายยิ่งขึ้น ทั้งนี้การประยุกต์การแสดงศิลปะและวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษา นับว่าสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 57 และ 58 (27) ที่ได้กำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น บุคคลในชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลในพื้นที่มาใช้ เพื่อเกิดประโยชน์ทางการศึกษาให้มากที่สุด (อามีเนาะ ยาสาแล, อับดุลฮาเล่ มะลา, ซามิเราะ เจ๊ะเลาะ, รอมือละ สอและ, รุสลี บะอู, และสุไฮมิง มะลา, 2555)

การนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการประเมินการแสดงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาโดยอาจารย์ ในหลักสูตรทันตสาธารณสุข พบว่า “เนื้อหาวิชาการถูกต้อง” มีคะแนนการประเมินน้อยที่สุด ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ ติดตามและให้ข้อเสนอแนะเป็นระยะ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเขียนได้ถูกต้อง สำหรับหัวข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ “การแสดงมีความสร้างสรรค์และน่าสนใจ” จึงควรส่งเสริมการคิดของนักศึกษา เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (LO) ด้วย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาต่อไป

2. ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบ หรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

รายการอ้างอิง

เชษฐา แก้วพรม. (2556). การพัฒนาทักษะสะท้อนคิดของนักศึกษาพยาบาลด้วยการเขียนบันทึกการเรียนรู้ในรายวิชาการสอนและการให้คำปรึกษาทางสุขภาพ. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี*, 24(2): 12-20.

ดวงกมล สอนทอง. (2554). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนบทความเชิงวิชาการของนักศึกษาสถาบันพลศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. (2546). การปฏิรูปการเรียนการสอนการเขียนระดับอุดมศึกษา: การพัฒนาระบบการเรียนรู้อิงระดับปริญญาตรี. *วารสารเซนต์จอห์น*, 6(6): 1-15.

นิภา กุญชรศักดิ์. (2555). การบูรณาการความรู้ทักษะการใช้ภาษาไทย การเสริมสร้างคุณธรรมและความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ DVD. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สืบค้นเมื่อ 9 มิ.ย.59 จาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jica/article/viewFile/3228/4560>

เบญจวรรณ ทิมสุวรรณ และรัชนี้ สรรเสริญ. (2555). การบูรณาการ: กระบวนทัศน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 5(2): 2-13.

เปรมสิริ ศักดิ์สูง, อติศร ศักดิ์สูง และมูท่าหมัด สาแลบิง. (2550). *ลีเกฮูลู: การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์แบบและการพัฒนาศักยภาพ*. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 28 มิ.ย.59 จาก <http://research.culture.go.th/index.php/research/st/download/850/631/16.html>

ยุวนิดา อารามรมย์, กิตติพร เนาว์สุวรรณ, อดิรัตน์ สิงห์ศรี และกนกวรรณ ศิลปกรรมพิเศษ. (2559). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกภาคปฏิบัติและประสบการณ์การจัดกิจกรรมของสโมสรมนักศึกษาที่มีผลต่อความสามารถด้านการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 3(2): 117-132.

วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา. (2555). *มคอ.2 หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555*. ยะลา: วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา.

วิฑูรย์ วีรศิลป์. (2555). *การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนแบบบูรณาการรายวิชาความจริงของชีวิต*. สารนิพนธ์. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2557). *คู่มือการบูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 26 พ.ค. 59 จาก <http://ac1.nsrut.ac.th/sar57/Reference/5.1B2.doc.pdf>

อามีเนาะ ยาสาแล, อับดุลฮาเล่ง มะลา, ซามีเราะ เจ๊ะเลาะ, รอมือละ สอและ, รุสลี บะอู และสุไฮมิง มะลา.

(2555). *โครงการวิจัยรวบรวมเพลงพื้นบ้านมลายูในอำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส*. สืบค้นเมื่อ 12 ก.ค. 59 จาก <http://localinfo.tsu.ac.th/localinfo//index>.

อรรถัย นนทเภท และเกียรติกำจร กุศล. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานต่อคุณลักษณะ และพฤติกรรมความเป็นผู้นำของนักศึกษาพยาบาล รายวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพทาง สุขภาพ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 9(1): 49-60.